

Опис освітнього компоненту вільного вибору

Освітній компонент	Вибірковий освітній компонент 2 «Основи цивільного та сімейного права»
Рівень ВО	перший (бакалаврський) рівень
Назва спеціальності/освітньо-професійної програми	262 Правоохоронна діяльність / Правоохоронна діяльність
Форма навчання	Денна і заочна
Курс, семестр, протяжність	2 курс (3 семестр), один семестр
Семестровий контроль	Залік
Обсяг годин (усього: з них лекції/практичні)	150 годин, з них лекц. – 32 год, практ. – 40 год (денна форма навчання); лекц. – 6 год, практ. – 12 годин (заочна форма навчання)
Мова викладання	Українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	Цивільно-правових дисциплін
Автори ОК	Кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Спесівцев Денис Сергійович Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Старчук Оксана Володимирівна
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Рекомендовано володіння знаннями з освітнього компонента «Теорія держави і права», що забезпечує отримання здобувачами освіти базових знань стосовно основних юридичних конструкцій, феноменів та процесів, які є необхідними для ефективного засвоєння навчального матеріалу у межах освітнього компонента «Основи цивільного та сімейного права».
Що буде вивчатися	Освітній компонент пропонує ознайомитися з основами цивільно-правового і сімейно-правового регулювання суспільних відносин, а також з окремими науковими положеннями, ідеями і концепціями стосовно такого регулювання. У межах освітнього компонента, зокрема розглядаються джерела цивільного права, об'єкти цивільних прав, конструкція цивільного правовідношення, види суб'єктивних прав і законних інтересів учасників цивільних

	<p>правовідносин, окремі види договорів, специфіка договірних і недоговірних зобов'язань, особливості захисту суб'єктивних прав і законних інтересів учасників цивільних правовідносин.</p> <p>Також освітній компонент передбачає вивчення проблем, що стосуються юридичної природи шлюбу, особистих немайнових та майнових правовідносин подружжя; батьків і дітей, а також форм влаштування дітей-сиріт та дітей, які позбавлені батьківського піклування в Україні.</p>
<p>Чому це цікаво/треба вивчати</p>	<p>Цивільні і сімейні відносини є найбільш поширеними відносинами, що складаються у суспільстві. Це, своєю чергою, визначає ту обставину, що у межах правоохоронної діяльності суб'єкти правозастосування при виконанні своїх повсякденних професійних задач так чи інакше зіштовхуються з цивільними та сімейними правовідносинами. Здійснення превентивної діяльності, зокрема в економічній сфері, безпосередньо пов'язується з правовим аналізом конструкцій майнових цивільних відносин і специфікою їх динаміки; протидія домашньому насильству зумовлює необхідність встановлення факту перебування осіб у родинних зв'язках і з'ясування характеру таких зв'язків; виявлення ознак так званих «білокомірцевих» кримінальних правопорушень (англ. <i>White-collar crimes</i>) визначає необхідність дослідження обставин, які дуже часто мають місце саме у межах урегульованих цивільним законодавством майнових відносин.</p> <p>Усі ці складові правоохоронної діяльності і не тільки вони визначають необхідність суб'єкта правозастосування здійснювати кваліфікацію юридично важливих для охорони суб'єктивних прав і правопорядку обставин у тому числі з позицій нормативних положень цивільного і сімейного законодавства.</p> <p>Цивільне законодавство регулює особисті немайнові та майнові відносини, засновані на юридичній рівності, вільному волевиявленні, майновій самостійності їх учасників, що забезпечує поширення правового впливу</p>

	<p>нормативних положень цієї галузі права на значний обсяг суспільних зв'язків, що виникають, змінюються та припиняються між фізичними та юридичними особами. Нормами цивільного права врегульовуються відносини, пов'язані з народженням та смертю фізичних осіб, виникненням та припиненням юридичних осіб, відносини власності, відносини, пов'язані з володінням та користуванням речами, що належать іншим особам. Цивільне законодавство визначає порядок використання договору як інструменту регулювання відносин між учасниками приватних правовідносин, встановлює форми договорів, висуває вимоги до їх змісту, окреслює характер суспільних зв'язків, що врегульовуються договором. До предмету правового регулювання цивільного права також включаються суспільні відносини, пов'язані із відшкодуванням завданої майнової та моральної шкоди, відносини з приводу створення, оформлення та використання результатів інтелектуальної діяльності, відносини спадкування тощо.</p> <p>Своєю чергою положення сімейного законодавства визначають засади шлюбу, особисті немайнові та майнові права і обов'язки подружжя, батьків і дітей та інших учасників сімейних правовідносин; правовий режим форм влаштування дітей-сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування у сім'ю (усиновлення; опіка та піклування; патронат над дітьми; прийомна сім'я; дитячий будинок сімейного типу).</p> <p>У зв'язку з цим обізнаність суб'єкта правоохоронної діяльності щодо відповідного нормативного матеріалу дозволить йому орієнтуватися у специфіці цивільно-правових і сімейно-правових конструкцій та процесів, ефективно і вірно здійснювати кваліфікацію юридично важливих обставин правової реальності як з точки зору положень приватних, так і публічних галузей права, а тому у цілому підвищуватиме його професійну ефективність та конкурентоспроможність.</p>
<p>Чого можна навчитися (результати навчання)</p>	<p>РН1. Розуміти історичний, економічний, технологічний і культурний контексти розвитку</p>

	<p>правоохоронної діяльності.</p> <p>РН3. Збирати необхідну інформацію з різних джерел, аналізувати і оцінювати її.</p> <p>РН4. Формулювати і перевіряти гіпотези, аргументувати висновки.</p> <p>РН6. Розуміти принципи і мати навички етичної поведінки, соціально відповідальної та свідомої діяльності у сфері правоохоронної діяльності.</p> <p>РН10. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.</p> <p>РН11. Знати і розуміти сучасні правові доктрини, цінності та принципи функціонування національної правової системи.</p> <p>РН17. Використовувати основні методи та засоби забезпечення правопорядку в державі, дотримуватись прав і свобод людини і громадянина, попередження та припинення нелегальної (незаконної) міграції та інших загроз національній безпеці держави (кібербезпеку, економічну та інформаційну безпеку тощо).</p> <p>РН20. Підтримувати, встановлені на законодавчому рівні, умови дотримання дозвільної системи.</p>
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями (компетентності)</p>	<p>ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.</p> <p>ЗК5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК10. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.</p> <p>СК3. Здатність професійно оперувати категоріально-понятійним апаратом права і правоохоронної діяльності.</p> <p>СК4. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань та навичок у професійній діяльності.</p> <p>СК5. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати правову інформацію з різних джерел.</p> <p>СК6. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.</p>

СК9. Здатність ефективно застосовувати сучасні техніку і технології захисту людини, матеріальних цінностей і суспільних відносин від проявів криміногенної обстановки та обґрунтовувати вибір засобів та систем захисту людини і суспільних відносин.

СК10. Здатність визначати належні та придатні для юридичного аналізу факти.

СК11. Здатність до аналізу та оцінки ризиків що впливають на вчинення адміністративних правопорушень та кримінальних злочинів (проступків).

СК13. Здатність забезпечувати охорону об'єктів державної власності, державну охорону органів державної влади України та безпеку взятих під захист осіб, охорону фізичних осіб та об'єктів приватної і комунальної власності.

СК18. Здатність забезпечувати кібербезпеку, економічну та інформаційну безпеку держави, об'єктів критичної інфраструктури.